

BILTEN RG 35

Bilten Radne grupe za Poglavlje 35
Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji

NACIONALNI KONVENT

Nacionalni konvent o Evropskoj uniji predstavlja stalno telo u okviru kojeg se vodi tematski strukturirana debata predstavnika državne administracije, političkih partija, nevladinih organizacija, stručnjaka, privrede, sindikata i profesionalnih organizacija, o pristupanju Srbije Evropskoj uniji.

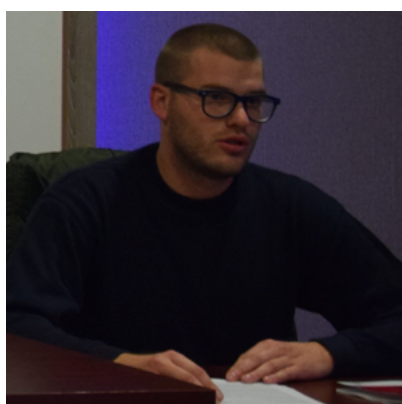
RADNA GRUPA 35

Cilj Radne Grupe za pregovaračko poglavlje 35 jeste da pomogne proces normalizacije odnosa i unapredi život građana Srbije i Kosova kroz zastupanje predloga praktičnih politika, konkretnih rešenja za implementaciju Briselskog sporazuma i kroz promociju vrednosti Evropske unije.

Radna grupa je otvorena za sve organizacije civilnog društva, profesionalna i akademska udruženja i pojedince-eksperte koji se bave ovom temom.

IMOVINSKA PRAVA NA KOSOVU U OKVIRU SVEOBUH VATNE NORMALIZACIJE ODNOSA BEOGRADA I PRIŠTINE

Igor Marković, istraživač, NGO Aktiv
igor.markovic@ngoaktiv.org

Imovinska prava su u nekoliko navrata bila tema dijaloga Beograda i Prištine. Međutim, kao što je to slučaj sa većinom izazova normalizacije odnosa i na imovinska prava se reflektovao statusni spor i dve izrazito suprotstavljene pozicije u pristupu i načinu rešavanja otvorenih pitanja. Tokom procesa pregovora dve strane su postigle sporazum koji podrazumeva uspostavljanje pouzdanog registra imovine na Kosovu. Prema ovom sporazumu Beograd je u obavezi da vrati katastarske knjige Prištini, međutim katastarski podaci nisu do danas vraćeni. Štaviše, u okviru „tehničkog dijaloga“ dogovoreni su mehanizmi za utvrđivanje vlasništva nad imovinom, koji skoro deceniju nakon potpisivanja tehničkog sporazuma o razmeni katastarskih knjiga nisu doprineli rešavanju imovinsko-pravnih odnosa na Kosovu, te je proces i dalje bez vidnog i kardinalnog napretka.

Uz prethodno navedeno, i dalje ostaje otvoreno pitanje tačnog broja nerešenih predmeta koji se na različitim instancama nalaze pred kosovskim institucijama kao obaveza garantovanja neprikosnovanih imovinskih

prava. Nakon rata na Kosovu 1999. godine, misija UN-a je registrovala 42.749 slučajeva oduzete imovine, od čega je 96,84 odsto ili 41.399 uzurpiranih imanja pripadalo Srbima. Sa druge strane, Kosovska agencija za upoređivanje i verifikaciju (KAUVI) imovine tvrdi da je od 42.749 slučajeva oduzete imovine trenutno ostalo 12.823 predmeta koja su pod upravom ove Agencije, i da se broj nerešenih slučajeva značajno smanjivao usled prodaje, često pod pritiskom, dok je određeni deo vraćen ranijim vlasnicima.

Dvadeset godina nakon završetka ratnih sukoba, problem uzurpirane imovine je i dalje aktuelan i, nažalost, nerešen. Posebno ranjivu grupu među onima čija je imovina uzurpirana čine raseljena lica, čiji povratak je uslovljen pre svega pravom na slobodno korišćenje svoje imovine. Masovna nezakonito uzurpirana imovina je trajno onemogućila bilo kakav ozbiljniji pomak u politici povratka raseljenih Srba na Kosovo. Opravdanja za aktuelnu situaciju u kojoj se uz sve međunarodne svetonazore ne poštuje elementarno pravo ljudi na privatnu imovinu

nastoje da minimizuju odgovornost institucija koje su zadužene za zaštitu prava svojine. Problem predstavlja činjenica što se praksa uzurpacije, pogotovo zemljišnih poseda, učestalo i sa sve većim intenzitetom dešava u nekoliko poslednjih godina. To znači da se slučajevi oduzimanja imovine ne mogu ograničiti na tranzitni „postkonfliktni“ period. Dosadašnja praksa ugrožavanja prava na imovinu pokazala je da se mogu prepoznati sledeće radnje i procesi koji sistemski onemogućavaju pripadnike srpske zajednice da uživaju svoju privatnu svojinu:

- falsifikovanje dokumenata,
- nepoštovanje sudskih odluka,
- namerna oštećenja ili potpuna uništavanja imovine,
- uzurpacija praćena pretnjama i ucenama,
- katastarsko krivotvorenje.

Uprkos složeno osmišljenom sistemu kojim bi trebalo da rukovodi KAUVI (kao ključna institucija u procesu normalizacije pravno-imovinskih odnosa na Kosovu), evidentno je da postoji značajan raskorak između ovlašćenja da bude konačni organ u utvrđivanju imovinskih prava i kapaciteta da sprovodi različite dodeljene nadležnosti od iseljenja do kompenzacije. Posebno osetljiva nadležnost KAUVI je deložacija. Ukupan broj bespravno zauzete imovine koja je predmet deložacije iznosi 46 slučajeva. Druga složena nadležnost ove Agencije odnosi se na odluke o rušenju bespravno izgrađenih nepokretnosti na imovini raseljenih lica. Samo u toku 2019. godine, KAUVI je doneo 55 odluka o rušenju (Peć (20), Priština (18), Gnjilane (12) i Prizren (5)), ali su sprovedena svega dva postupka rušenja. Nedovoljan budžet predviđen za funkcionisanje KAUVI obesmišljava normativno definisane široke nadležnosti Agencije i onemogućava zaštitu osnovnih prava pre svega za srpsku zajednicu, uključujući i raseljena lica. Poseban problem u ostvarivanju osnovnih imovinskih prava na Kosovu predstavlja odsustvo koordinacije, kao i pravnog usaglašavanja između različitih institucija, posebno nadležnosti KAUVI sa postupanjem redovnih sudova.

Detaljnou analizom dosadašnjeg postupanja nadležnih institucija, iskustava ljudi koji su se bavili zaštitom imovinskih prava, te svedočenja pojedinaca čije je pravo na imovinu ugroženo, utvrđeno je da postoji sistemsko zanemarivanje, a u određenim slučajevima i opstrukcija ostvarivanja jednog od osnovnih ljudskih prava. U tom smislu, da bi se u

procesu sveobuhvatne normalizacije pitanje imovine rešilo i ujedno trajno izbavilo iz okvira institucionalne blokade ili sistemske etničke diskriminacije, autori analize su ponudili sledeće preporuke upućene relevantnim akterima procesa pregovora između Beograda i Prištine:

- Potrebno je da se kosovskim institucijama posredstvom Delegacije EU dostave skenirani i indeksirani podaci iz katastarskih knjiga koji su u posedu institucija Srbije;
- Potrebno je utvrditi tačan broj slučajeva ugrožavanja imovinskih prava, kao i modalitete njihovog trajnog rešavanja, posebno u kontekstu obeštećenja;
- Potrebno je sprovesti efikasnu i nepristrasnu verifikaciju i upoređivanje trenutnog stanja sa katastarskom evidencijom vođenom do sukoba 1999;
- Potrebno je utvrditi delotvorne pravne mehanizme kojima bi se nesmetano ostvarivale nadležnosti KAUVI, uključujući i isključivu nadležnost nad uzurpiranom imovinom, kako bi se izbeglo dupliranje procesa i odluka sa redovnim sudovima;
- Potrebno je obezbediti redovne i stabilne finansijske izvore koji bi omogućili nesmetan rad KAUVI u procesima deložacije, rušenja bespravniha obejkata, obeštećenja, itd;
- Potrebno je otkloniti institucionalne prepreke u sprovođenju usvojenih odluka koje se tiču uzurpirane imovine, što se posebno odnosi na sprovođenje presuda Ustavnog suda na Kosovu;
- Neophodno je da tema ostvarivanja imovinskih prava bude deo dijaloga Beograda i Prištine, a u tom kontekstu i mogućnost osnivanja delotvornog međunarodnog mehanizma koji bi nadgledao celokupan proces rešavanja većine slučajeva ugrožavanja, uzurpacije, rušenja ili bespravne gradnje posebno na imovini pripadnika nevećinskih zajednica.

Tekst je deo analize „Imovinska prava na Kosovu u okviru sveobuhvatne normalizacije odnosa Beograda i Prištine” koju su izradili Stefan Surlić iz Centra za interdisciplinarnu studiju Balkana (CISBalk) Fakulteta političkih nauka i Igor Marković iz Ngo Aktiv.

NAJSKUPLJA SRPSKA REČ – KOMPROMIS

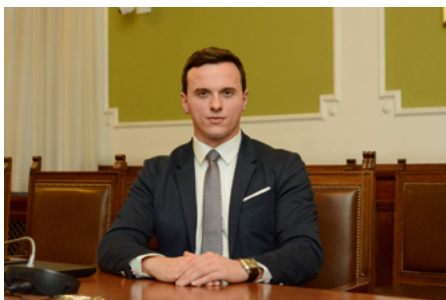

Foto: Institut za evropske poslove

Naim Leo Beširi, izvršni direktor, Institut za evropske poslove
lnaim-leo.besiri@iea.rs

Predsednik Vučić je u višečasovnom obrazlaganju napretka dijaloga u Parlamentu Srbije, pred vladajućom većinom koju čine 243 narodna poslanika od ukupno 250 koliko ih skupština broji, rekao da je za rešavanje pitanja Kosova potreban kompromis. U poslednjih devet godina, koliko je vladajuća većina predvođena SNS-om na vlasti, kompromis je često pominjan, ali ni u jednom trenutku, pa ni sada, predsednik Vučić nam nije dao svoju viziju kompromisa. Na pitanje novinara šta bi bio kompromis, predsednik Srbije i najuticajnije političke grupacije još od Tita, kaže da ne zna.

Jasno je da pregovaraju dve strane, koje imaju dijametralno suprotne stavove o budućnosti odnosa Beograda i Prištine. Beograd danas govori o potrebi za kompromisom, nekada o konceptu više od autonomije, a manje od nezavisnosti, dve Nemačke, razgraničenju ili nekim drugim brendiranim predlozima. Ono što karakteriše pokušaje rešavanja višedecenijskog problema u odnosima, pre svega Srba i Albanaca, je nepostojanje strategije i dugoročnog cilja kod vladajuće političke elite u Beogradu. U Prištini je poruka jedna, jasna i transparentna od

početka - želimo da nas priznate. Taj zahtev je uputio i premijer Kurti prilikom poslednjeg susreta s predsednikom Vučićem i tu nema dileme, neće pristati ni na šta manje.

U Beogradu su pregovori obavijeni velom tajne. Bez opozicije da postavi pitanja predsedniku i Vladi teško da bismo mogli da razumemo gde se nalazimo u procesu pregovora koji traju više od jedne decenije. Medijski prostor i kultura dijaloga su značajno suženi i ostale su poneke organizacije civilnog društva koje održavaju dijalog unutar našeg društva i izvan njega. Možda je važnije postaviti pitanje: šta mi kao politički organizovano društvo želimo i da li je to moguće ostvariti diplomatijom, pregovorima ili silom?

Silu, za sada, svi isključuju. Pregovori i diplomatija traju dosta dugo i bolje je da traju i sto godina nego da jedan dan ratujemo, ali desetina generacija stasavaju na izopačenim narativima odnosa dva naroda koji samo obnavlja mržnju, netrpeljivost i pojačava socijalnu distancu. Dok pregovori traju, pošta ne funkcioniše, sudovi ne komuniciraju, policije jedva sarađuju, gotovo svi bazični uslovi

za život Srba, Albanaca i drugih na Kosovu gotovo da ne postoje. Istovremeno, generacije mladih ljudi u Srbiji osuđeni su da slušaju o temi Kosovo i sudbonosnom raspetljavanju Gordijevog čvora, dok je infrastruktura slaba, obrazovanje i zdravlje na niskom nivou, a mogućnosti za nasmejan život ograničene. U slučajevima stotine hiljada naših sugrađana, stvar se rešava emigracijom.

Ukoliko priznanje Kosova nije opcija za Beograd, a jedina opcija za Prištinu, postavlja se pitanje da li su pregovori metod kojim se dolazi do modela priznavanja Kosova kao nezavisne država, a da Beograd izbegne da to uradi formalno kroz skupštinu i referendum? Drugim rečima, da li bi to bio kompromis? Ukoliko predsednik na tome radi, zašto nismo obavešteni, možda bismo mogli da pomognemo u iznalaženju svetog grala kompromisa?

Kakvo god rešenje bilo na stolu spremno za odlučnije, pored političke elite, nešto se pitaju i građani, opozicija, ali i Srpska pravoslavna crkva. O SPC je bilo više puta reči i njihova pozicija je jasna. Opozicija, osim par stranaka, protivi se bilo kakvoj formi priznavanja Prištine i spremni su da organizuju proteste ili litije. Ostaje da se vidi šta građani kažu na temu odnosa Beograda i Prištine.

Institut za evropske poslove u saradnji sa Ninamedia istraživačkom kućom sproveo je u martu i aprilu 2021. istraživanje javnog mnjenja o stavovima građana Srbije prema Kosovu. Istraživanje je rađeno na reprezentativnom uzorku od 1207 ispitanika na teritoriji Srbije izuzev Kosova i Metohije u skladu sa parametrima Republičkog zavoda za statistiku.

Rezultati istraživanja pokazuju da 39% građana smatra da je Kosovo izgubljeno, dok je 46% stava da nije, a 15% je neodlučnih. Prilikom poređenja sa prethodnim talasima istraživanja uočava se blagi trend pada odgovora da je Kosovo izgubljeno. Ovaj podatak nam govori o kakofoniji u političkom životu Srbije i svojevrstan je dokaz da su građani zbunjeni istovremenim narativima da je Kosovo srce Srbije i da su potrebni pregovori sa privremenim organima u Prištini. Generalno gledano, građanima nije lako da razumeju kako je nešto sastavni deo zemlje, a ipak pregovaramo s njim.

Istovremeno, nešto više od četvrtine (26%) ispitanika smatra da će ova Vlada priznati Kosovo, nešto više od polovine (52%) ispitanika smatra da ova Vlada to neće učiniti, dok 22% ne zna da se izjasni po ovom pitanju. Građani slabo identifikuju Vladu kao instituciju koja treba da reši pitanje od najveće političke važnosti što joj i ustav nalaže. Prećutnim dogovorom premijerke i predsednika, pitanje je stavljeno u nadležnost predsednika, iako on nema formalnih nadležnosti u eventualnom menjanju granica Republike Srbije. Zato čak 85% ispitanika ne zna šta je plan Vlade Srbije o Kosovu, i to su u većoj meri žene, kao i ispitanici starosti do 44 godina.

S druge strane, nešto više od polovine, odnosno 54% ispitanika ne bi podržalo plan predsednika Aleksandra Vučića koji bi Kosovu doneo nezavisnost, a građanima Srbije stabilnu državu i bolji standard, 21% bi podržalo ovaj plan dok četvrtina ispitanika nema mišljenje po tom pitanju. Iako deluje da pokušava, pogotovo u poslednjih par godina još od poziva za unutrašnji dijalog kroz autorski tekst u Blicu, predsednik očigledno nije ubedio svoje biračko telo o potrebi rešavanja pitanja Kosova i koliko je ono važno za životni standard svih.

Kompromis bi možda mogao da bude i brže članstvo Srbije u EU, ali tu nagradu za 15% teritorije, građani ne vide kao opciju. Većina koju čini 75% građana ne bi podržalo nezavisnost Kosova zarad bržeg ulaska Srbije u EU, dok bi 13% podržalo, a 12% je neodlučnih. U odnosu na prethodne istraživačke talase primetan je blagi opadajući trend u broju ispitanika koji ne bi podržali nezavisnost Kosova zarad bržeg ulaska Srbije. Ono što političari često pogrešno komuniciraju s građanima je da je priznavanje Kosova uslov Evropske unije i kada bi Srbija to učinila, da bi nam put ka Briselu bio zagarantovan. Tačno je da bi to unelo novu dinamiku u pregovorima o članstvu, ali problemi organizovanog kriminala, lošeg sudstva, niskog standarda i visoke korupcije neće nestati potpisom na priznanje Kosova.

Većina građana razume da vlast u Beogradu ne može ponovo uspostaviti svoju suverenost nad južnom pokrajinom. Od ukupnog broja ispitanih, 45% ispitanika smatra da nije moguće da Srbija ponovo ostvari punu kontrolu i suverenitet nad Kosovom,

dok 38% smatra da jeste moguće, a 17% građana navodi da ne zna da odgovori.

Na kraju, ukoliko bi sutra bio referendum o nezavisnosti Kosova najveći broj ispitanika bi glasao protiv: 64,9%, 13,6% ne bi izašlo na glasanje, 12% ne zna kako bi glasalo dok bi 9,5% glasalo za. U odnosu na prethodne istraživačke talase primetan je blagi porast ispitanika koji bi glasali za na referendumu. Ipak, ohrabruje da 68% ispitanika podržava uspostavljanje trajnog mira sa Albancima na Kosovu, 12% je onih koji su protiv, a petina ne zna da odgovori.

Da sumiramo, smanjuje se broj građana koji smatraju da je Kosovo izgubljeno, ali skoro polovina ne misli da će Srbija ikada uspostaviti punu kontrolu. Većina građana ne zna šta je plan Vlade Srbije za Kosovo, dok četvrtina smatra da će ova Vlada priznati nezavisnost; tri četvrtine ne bi podržalo nezavisnost, ali bi nešto manje njih glasalo protiv na referendumu, dok je dominantno mišljenje građana da je potrebno uspostaviti trajni mir sa Albancima.

Naizgled kontradiktorni stavovi građana u suštini odslikavaju političku neodlučnost u poslednjih nekoliko decenija. San o Kosovu bez Albanaca sanjao je Milošević dok je sprovodio etničko čišćenje, masovna ubistva, krađu i uništavanje imovine

sopstvenih građana. Svaki dan kojim se odlaže trajno rešavanje odnosa Beograda i Prištine žive košta života i ruga se izgubljenim životima. Srbi, Albanci i drugi neće nestati, a da li će živeti kao susedi, prijatelji ili kao jedna velika familija, zavisi i od toga da li imamo snage i kapaciteta da se suočimo sa uzrocima i pogrešnim odlukama koje su nas dovele do toga da u 2021. tražimo kompromis.

Možda je kompromis potrebno da napravimo sami sa sobom. Možda je vreme da se suočimo s uzrocima kosovske nezavisnosti i možda će nam biti jasno šta nam je činiti. U to ime, predsedniče, predlažem vam da otkopate sve masovne grobnice po Srbiji, tela predate porodicama, smognete snage da posetite Batajnicu i položite cveće i da pokrenete dijalog o učešću bezbednosnih službi Srbije u zločinima na Kosovu. Tačno je da će to značajno loše uticati na vašu pregovaračku poziciju, ali dugoročno gledano to bi bio melem za dušu našeg društva, da se upoznamo sa dešavanjima, razumemo ih, osudimo i da probamo da se iskupimo. Samo tako kao društvo, predsedniče, možemo biti brži, jači i bolji. To može biti kompromis.

RG NKEU za Poglavlje 35 organizovala konferenciju “U susret sporazumu”

Radna grupa Nacionalnog konventa o EU za Poglavlje 35 u Beogradu je organizovala konferenciju “U susret sporazumu” koja je okupila predstavnike Kancelarije za Kosovo i Metohiju, organizacija civilnog društva, diplomatskog kora i medije.

Konferencija je organizovana sa ciljem debate o statusu Poglavlja 35 i potpisanim sporazumima između Beograda i Prištine, kao i o perspektivama nove faze dijaloga u Briselu.

Direktor Kancelarije za Kosovo i Metohiju, Petar Petković, istakao je da je Beograd potpuno posvećen dijalogu sa Prištinom, koji je od presudne važnosti za normalizaciju odnosa i jedino mesto na kojem može doći do pomirenja Srba i Albanaca.

Prvi sekretar ambasade Norveške, Stefan Almhagen Sandstad, naglasio je da je normalizacija odnosa Beograda i Prištine centralni element Poglavlja 35 i da je ključna za proces pridruživanja Srbije Evropskoj uniji. Podsećajući da je predsednik Aleksandar Vučić istakao da je kompromisno rešenje jedino rešenje i da će neuspeh u postizanju dogovora problem preneti na buduće generacije, Sandstad je rekao da je priprema društva za kompromis deo samog kompromisa.

Koordinator RG NKEU za Poglavlje 35, Dragiša Mijačić, ocenio je da je normalizacija odnosa i pronalazak rešenja važno ne samo za evropsku integraciju Srbije, već i za pomirenje između srpskog i albanskog društva. “Takođe, važno je i zbog uspostavljanje trajnog mira na ovim prostorima”, dodao je Mijačić.

Članovi Radne grupe, organizacije civilnog društva iz Srbije i sa severa Kosova, su u okviru tri panela diskutovali o napretku u okviru Poglavlja 35 i sprovođenju sporazuma potpisanih u Briselu. Takođe, jedan panel je bio posvećen istraživanjima javnog mnjenja u Srbiji i percepciji građana o mogućim rešenjima kosovskog problema. Organizacije civilnog društva su predstavile i svoje stavove u pogledu postizanja sveobuhvatnog sporazuma o normalizaciji između Beograda i Prištine, kao i o perspektivi dijaloga između dve strane.

Konferencija je deo projekta “Nacionalni konvent o Evropskoj uniji 2020/2021, Poglavlje 35: Ostala pitanja – Kosovo” koji realizuje InTER uz finansijsku podršku Ambasade Kraljevine Norveške i Balkanskog fonda za demokratiju (Balkan Trust for Democracy-BTD).

RG NKEU za Poglavlje 35 predstavila analizu o imovinskim pravima na Kosovu

Radna grupa Nacionalnog konventa o EU za Poglavlje 35 je 10. juna 2021. godine organizovala webinar na kome su diskutovani ključni nalazi analize “Imovinska prava na Kosovu u okviru sveobuhvatne normalizacije odnosa Beograda i Prištine” koju su izradili Stefan Surlić iz Centra za interdisciplinarne studije Balkana (CISBalk) Fakulteta političkih nauka, i Igor Marković iz NGO Aktiv.

Diskusija je dostupna na [YouTube kanalu InTER-a](#).

Na panelu su učestvovali:

Stefan Surlić, istraživač, CISBalk

Igor Marković, istraživač, NGO Aktiv

Jovana Filipović, advokatica

Izrada analize i webinar su deo projekta “Nacionalni konvent o Evropskoj uniji 2020/2021, Poglavlje 35: Ostala pitanja – Kosovo” koji realizuje InTER uz finansijsku podršku Ambasade Kraljevine Norveške i Balkanskog fonda za demokratiju (BTD).

Nova analiza CDDRI: „Stavovi građana Srbije o Kosovu - Analize i uvidi”

Centar za društveni dijalog i regionalne inicijative (CDDRI) je objavio novi izveštaj javnog mnjenja pod nazivom „Stavovi građana Srbije o Kosovu - Analize i uvidi”.

Cilj ove analize jeste da prikaže značenje i značaj Kosova u srpskoj javnosti i proceni moguće scenarije za postizanje sveobuhvatnog sporazuma o normalizaciji odnosa Beograda i Prištine. Takođe, ovaj izveštaj javnog mnjenja teži da dođe do srži „kako se građani osećaju“ u vezi sa procesom normalizacije odnosa između Beograda i Prištine, šta oni misle i veruju.

Analiza je dostupna [OVDE](#).

RG NKEU za Poglavlje 35 predstavila svoj rad na radnom doručku sa novinarima

Radna grupa NKEU za Poglavlje 35: Ostala pitanja - Kosovo je danas u Beogradu organizovala radni doručak sa novinarima na kome su predstavljene analize koje su izrađene u proteklom periodu: “[Ekonomska saradnja Srbije i Kosova u kontekstu regionalnog tržišta](#)” i “[Imovinska prava na Kosovu u okviru sveobuhvatne normalizacije odnosa Beograda i Prištine](#)”. Takođe, predstavljeni su i drugi postignuti rezultati i najavljena je konferencija o Poglavlju 35 koju Radna grupa organizuje 29. juna 2021. godine.

Ovi sastanci su prilika za jačanje odnosa medija i članica Radne grupe, podsticanje dijaloga, kao i za uspostavljanje ili unapređenje saradnje u pogledu rada na pitanjima iz Poglavlja 35.

aSastanak je deo projekta “Nacionalni konvent o Evropskoj uniji 2020/2021, Poglavlje 35: Ostala pitanja – Kosovo” koji realizuje InTER uz finansijsku podršku Ambasade Kraljevine Norveške i Balkanskog fonda za demokratiju (Balkan Trust for Democracy - BTD).

U Biltenu Radne grupe NKEU za Poglavlje 35 se iznose stavovi o pregovorima između Beograda i Prištine, prednostima i posledicama ponuđenih rešenja na stanje demokratije i društva u Srbiji, položaj i zaštitu etničkih zajednica na Kosovu, regionalnu stabilnost i pomirenje, Evropske integracije Srbije i druge važne teme od interesa za razvoj našeg društva. U biltenu se objavljuju tekstovi i stavovi članica Radne grupe, ali se daje mogućnost i drugim društvenim i političkim akterima da iznesu svoje stavove po pitanjima od značaja za Poglavlje 35. Bilten se objavljuje jednom mesečno, distribuira se putem elektronske pošte, i može da se preuzme sa internet stranice Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji, kao i sa stranice Instituta za teritorijalni ekonomski razvoj (InTER) koji koordinira radom Radne grupe za Poglavlje 35 i uređuje sadržaj biltena.

BILTEN RADNE GRUPE NACIONALNOG KONVENTA O EVROPSKOJ UNIJI ZA POGLAVLJE 35

Broj 42 (Jun 2021.)

poglavlje35@regionalnirazvoj.org

www.eukonvent.org

www.regionalnirazvoj.org

Mišljenja i stavovi izraženi u ovoj publikaciji ne odražavaju neophodno zvanične stavove Ambasade Kraljevine Norveške, Balkanskog fonda za demokratiju Nemačkog Maršalovog fonda SAD, kao ni Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji, niti InTER-a.